МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ’Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ
XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

ІННОВАЦІЇ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНІЙ ОСВІТІ УКРАЇНИ

(з дистанційним під’єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв’язку)

16–17 травня 2019 року
м. Тернопіль

Тернопіль
ТНМУ
«Укрмедкнига»
2019

УДК 378.001.895:61(063)(477)
І-66

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай.

І-66 **Інновації у вищій медичній та фармацевтичній освіті України** (з дистанційним під’єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв’язку) : матеріали XVI Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 16–17 трав. 2019 р.) / Терноп. нац. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТНМУ, 2019. – 332 с.

© ТНМУ, «Укрмедкнига», 2019

АЛЬТЕРНАТИВНИЙ МЕТОД ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ – КЕЙС МЕТОД

Доценко М.Я., Шехунова І.О., Боєв С.С., Герасименко Л.В., Молодан О.В., Малиновська О.Я.

ДЗ «Запорізька медична академія післядипломної освіти МОЗ України»

Підготовка лікарських кадрів є важливою складовою реформування системи охорони здоров'я. Якість медичної допомоги населенню залежить, перш за все від рівня їх професійної підготовки. Це вимагає підвищення професійного рівня, педагогічної майстерності, впровадження в навчальний процес нових форм і методів з метою створення умов для засвоєння навчальних програм інтернами та лікарями-слухачами. В останні роки в післядипломній освіті відбувається пошук нових ефективних методів навчання лікарів. На кафедрі кардіології ЗМАПО активно впроваджується кейс-метод або метод аналізу ситуацій. Для лікаря це, розбір конкретного хворого, клінічного спостереження. У ньому дається наочна характеристика практичної проблеми і демонстрація пошуку способів її рішення і, що важливо для лікарів будь-якої категорії. Даний метод можна застосовувати при вивченні клінічних дисциплін, коли для встановлення діагнозу хворому необхідно використовувати альтернативні методи дослідження (ультразвукові, рентгенологічні) і лікування (наприклад, у хворих з гострим коронарним синдромом – тромболізис, черезшкірне коронарне втручання та ін.). Стосовно до клінічних дисциплін – це вміння обґрунтувати вибір тієї чи іншої діагностичної або терапевтичної стратегії. Класифікація кейсів проводиться за різними ознаками. Одним з широко використовуваних підходів до класифікації кейсів є їх складність. При цьому розрізняють: ілюстративні навчальні ситуації – на певному практичному прикладі навчити лікаря алгоритму прийняття правильного рішення в певній ситуації; навчальні ситуації з формуванням проблеми, в яких описується ситуація в конкретний період часу, виявляються і чітко формулюються проблеми з метою діагностування ситуації і самостійне прийняття рішень із зазначеної проблеми; прикладні вправи з пошуком шляху виходу із ситуації, що склалася. У післядипломній освіті це, розбір конкретного хворого, конкретного клінічного спостереження. Хороший кейс повинен відповідати таким вимогам: відповідати чітко поставленої мети створення; мати відповідний рівень складності; ілюструвати декілька аспектів запропонованої ситуації, не застарівати занадто швидко; бути актуальним на сьогоднішній день, ілюструвати типові ситуації, розвивати аналітичне мислення, провокувати дискусію; мати кілька рішень.

Таким чином, педагогічний потенціал кейс-методу за результатами нашого досвіду виявився значно вище, ніж у традиційних методів навчання, що дозволяє нам рекомендувати цей інтерактивний метод навчання на всіх клінічних кафедрах післядипломної освіти.

Литература

1. Путинцев А.Н. Кейс-метод в медицинском образовании: современные программные продукты / А.Н. Путинцев, Т.В. Алексеев // Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований. – 2016. – № 12 (часть 9) – С. 1655-1659.

2. Павленко И.А. Кейс-метод в преподавании темы «коматозные состояния» / И.А. Павленко // Медицина неотложных состояний. – 2016. – № 8. – С. 119-123.

«ІМУНОПРОФІЛАКТИКА ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ» – ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ У МЕДИЧНИХ ВУЗАХ

Дралова О.А., Усачова О.В., Пахольчук Т.М., Конакова О.В., Сіліна Є.А.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Сьогодні в Україні та світі має місце низький рівень охоплення вакцинацією дитячого населення та як наслідок, значне збільшення випадків хвороб, проти яких створені вакцини [1-2]. Тому підвищення рівня обізнаності серед студентів медичних ВУЗів щодо імунопрофілактики є актуальним та своєчасним аспектом навчання.

Основна частина. Згідно навчального плану питання імунопрофілактики інфекційних хвороб, як окреме заняття вивчаються студентами медичних ВУЗів на 6 курсі. Це дає змогу студентам опановувати всі питання особливостей вакцинації більш ретельно та поглиблено, оскільки вони вже підходять до цього відповідально як майбутні лікарі. На кафедрі дитячих інфекційних хвороб ЗДМУ під час обговорення теми імунопрофілактики викладачами використовуються ситуаційні задачі та віртуальні пацієнти. Саме на 6 курсі студенти повинні мати клінічне мислення, що допомагає їм у розв`язанні цих завдань. Проте, у студентів існують певні складнощі при вивченні цієї теми. Насамперед їм складно визначатися із вакцинацією дітей з порушенням Календарю, оскільки відсутній досвід та, як наслідок, і вміння складати індивідуальний графік щеплення дітей. Також, слід зауважити, досить складними для студентів залишаються питання екстреної вакцинації дітей для захисту від кору, сказу та правця. Ці труднощі ми вирішуємо шляхом індивідуальної роботи зі студентами на практичному занятті та додатковим розгляданням цих аспектів на засіданнях студентського наукового товариства.

Висновки. Вивчення питань імунопрофілактики інфекційних хвороб у медичних ВУЗах є актуальним, викликає велику зацікавленість у студентів та потребує залучення у навчальний процес сучасних засобів викладання.

Література

1. Брико Н.И. Оценка качества иммунопрофилактики /Брико Н.И. // Лечаший врач. – 2012. – №10. – С.23–32.

2. Maximising Positive Synergies Collaboration Group. An assessment of interactions between global health initiatives and country health systems. Lancet 2009; 373: 2137–69.

Грузєва Т.С., Галєнко Л.І., Замкевич В.Б.
МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОФІЛАКТИЧНИХ ЗАСАД ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я 175

Губарь А.О., Бачурін Г.В., Довбиш М.А., Довбиш І.М.
ПРОБЛЕМА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ В МЕДИЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ..... 176

Дащук А.М., Пустова Н.О., Добржанська Є.І.
ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДІВ CASE-STUDY ТА «МОЗКОВОГО ШТУРМУ» В ВИЩУ МЕДИЧНУ ОСВІТУ..... 177

Денефіль О.В., Пелих В.Є., Чарнош С.М., Усинський Р.С., Лоза Є.О.
АНАЛІЗ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ДО ЗДАЧІ ЛІЦЕНЗІЙНОГО ТЕСТОВОГО ІСПИТУ «КРОК-1» НА КАФЕДРІ ПАТОЛОГІЧНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ..... 179

Дмитришин Б.Я., Бовкун О.А., Єсипова С.І., Дмитришин О.А.
ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ З ПЕДІАТРІЇ У СТОМАТОЛОГІВ..... 179

Дмитришин Б.Я., Бовкун О.А., Єсипова С.І., Дмитришин О.А.
ФОРМУВАННЯ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТА ЧЕРЕЗ УЧАСТЬ У РОБОТІ НАУКОВОГО ГУРТКА..... 180

Доценко М.Я., Шехунова І.О., Боєв С.С., Герасименко Л.В., Молодан О.В., Малиновська О.Я.
АЛЬТЕРНАТИВНИЙ МЕТОД ВИКЛАДАННЯ У ВИЩій ШКОЛІ – КЕЙС МЕТОД..... 181

Дралова О.А., Усачова О.В., Пахольчук Т.М., Конакова О.В., Сіліна Є.А.
«ІМУНОПРОФІЛАКТИКА ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ» – ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ У МЕДИЧНИХ ВУЗАХ..... 181

Дуденко В.Г., Вдовіченко В.Ю.
ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ З КЛІНІЧНОЇ АНАТОМІЇ ТА ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ У СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ 182

Єрмоленко Т.І.
ЛЕКЦІЯ – СТРУКТУРНИЙ ЕЛЕМЕНТ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ..... 183

Єрмоленко Т.І., Паутіна О.І.
ШЛЯХИ САМОВДОСКОНАЛЕННЯ ВИКЛАДАЧІВ КАФЕДРИ ФАРМАКОЛОГІЇ В РОБОТІ З АНГЛОМОВНИМИ СТУДЕНТАМИ..... 184

Жадько В.А., Бідзіля П.О., Дідик С.С.
ФІЛОСОФІЯ МЕДИЦИНИ ТА ФІЛОСОФІЯ В МЕДИЦИНІ 184

Загричук О.М., Привроцька І.Б., Федонюк Л.Я.
ЗАСОБИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ «МЕДИЧНА БІОЛОГІЯ» 185

Запара П. С., Масловский О. С., Куліш С. А., Філатов І. В.
СУЧАСНІ АДИТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ КАФЕДРИ ОРТОПЕДИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ ХНМУ..... 186

Заяць Л.М., Кремінська І.Б., Савчук Р.М.
ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ ПАТОФІЗІОЛОГІЇ (ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ) В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ДО СКЛАДАННЯ ЛІЦЕНЗІЙНОГО ІНТЕГРОВАНОГО ІСПИТУ «КРОК 1. ЗАГАЛЬНА ЛІКАРСЬКА ПІДГОТОВКА»..... 186

Іншакова Г.В.
ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ З ОСНОВ БІОСТАТИСТИКИ..... 187

Климнюк С. І., Ткачук Н. І., Борак В. П., Кравець Н. Я., Романюк Л. Б., Олійник Н. М., Творко М. С., Покришко О. В., Малярчук Г. Р., Медвідь І. І., Галабіцька І. М., Михайлишин Г.І., Винничук М.О.
ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ЗАВДЯКИ ЗАЛУЧЕННЮ СТУДЕНТІВ ДО ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ 188

Кліщ І. М., Потіха Н. Я., Сатурська Г. С., Ковалик О. С., Василик Н.Я., Бісовська Т.О.
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ НА ТРЕТЬОМУ (ОСВІТНЬО-НАУКОВОМУ) РІВНІ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА ЗАСАДАХ КОМПЕТЕНТНІСНОЇ ПАРАДИГМИ 188

Козак Х. І., Старик М. О.
ДИСТАНЦІЙНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ ЯК ОДИН ІЗ ВАРІАНТІВ ОТРИМАННЯ ОСВІТИ 190